

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškové v právní věci žalobce: **N. K. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2020, čj. MV-164359-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 10. 2020, čj. 77 A 23/2020-105, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 22. 1. 2020, čj. MV-164359-4/SO-2019.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 3 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra (správní orgán I. stupně) zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území ČR [§ 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR], současně žalobci stanovilo lhůtu k vycestování z území ČR, a to 35 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 87e odst. 4 téhož zákona). Žalobce se odvolal a žalovaná jeho odvolání zamítla. Rozhodnutí žalované žalobce napadl žalobou, kterou krajský soud zamítl jako nedůvodnou.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, ke které připojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu mj. uvedl, že se chce osobně účastnit řízení o kasační stížnosti, avšak na základě napadeného rozhodnutí musí vycestovat z území ČR. Stěžovatel v ČR žije přes 20 let, má zde veškerý soukromý a rodinný život. Žije ve společné domácnosti s manželkou a starším synem (nar. 1991), oba mají v ČR povolen trvalý pobyt. Bydlí s nimi též mladší syn (nar. 1999), občan ČR. Mladšího syna je třeba považovat za nezaopatřené dítě, jelikož v současnosti studuje na brněnské Masarykově univerzitě. Stěžovatel má v ČR všechny přátele a sociální vazby.

Pokud by soud nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek, zasáhlo by ho to na právu na rodinný a soukromý život, na stejném právu by byli zkráceni i členové jeho nejbližší rodiny. Stěžovatel v současnosti již vede řádný život, dodržuje právní předpisy a snaží se „*napravit veškeré své dřívější probřesky, kterých hluboce lituje a dělá vše pro to, aby byly řádně odčiněny*“. Přitom poukazuje na závěrečnou zprávu Probační a mediační služby o průběhu dohledu, dle níž *se napravil*, a poukazuje na usnesení Okresního soudu v Třebíči ze dne 7. 10. 2020, čj. 11 P 116/2017-74, dle něhož *se osvědčil*. Stěžovatel dodává, že pokud by z ČR skutečně vycestoval, hrozí, že by se v blízké době nemohl vrátit, neboť v současnosti je prakticky nemožné získat jakékoliv pobytové oprávnění, včetně krátkodobého víza, na zastupitelském úřadu ČR v Hanoji, a to s ohledem na přetrvávající epidemickou situaci.

[3] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Tvrdí, že stěžovateli nemůže v projednávané věci vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká by hrozila jiným osobám či důležitému veřejnému zájmu. Zásahem do rodinného života stěžovatele by bylo až případné správní vyhoštění. Upozorňuje mj. též na to, že stěžovatel je právně zastoupen a ochrana jeho práv v řízení je dostatečně zajištěna.

[4] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněno kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] NSS dospěl k závěru, že stěžovatel tvrdil přesvědčivé důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. Stěžovatel zejména uvedl důvody pro vznik nepoměrně větší újmy, než jaká by hrozila jiným osobám. Na území ČR má stěžovatel celou rodinu. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovatel musel z území ČR vycestovat (jinak by se zde zdržoval protiprávně). V takovém případě by stěžovatel byl odloučen od manželky a synů, čímž by utrpěl jejich rodinný život. To vše za současného stavu pandemie nemoci covid-19, kdy se (nejen) v Evropě šíří nové a nakažlivější formy koronaviru a státy zavedly striktní omezení cestování (nejen) přes státní hranice. Pokud by tedy stěžovatel byl za současné situace nucen vycestovat, došlo by k vážnému a nevratnému zásahu do jeho rodinného života. To by učinilo další řízení o kasační stížnosti v podstatě akademickým cvičením bez jakéhokoliv reálného dopadu na stěžovatele (srov. podobně usnesení ze dne 2. 2. 2021, čj. 10 Azs 356/2020-55, bod 4).

[6] Setrvání stěžovatele na území ČR do ukončení řízení o kasační stížnosti nenarušuje důležitý veřejný zájem. NSS nebyl vázán důvody, pro které krajský soud v této věci nepřiznal odkladný účinek stěžovatelově žalobě (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod 51).

[7] Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2020, čj. MV-164359-4/SO-2019. Současně NSS upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu